Ч. 152. Субота 23 (10) липня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік	K 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	K 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Є. Ексц. п. Міністер рільництва у Львові. — Ще про утраквізацию семінарий на Шлеску. — Франция а Ватикан. — З Македониї. — Анґлійці в Тибеті. — Росийско японьска війна).

Є. Ексц. п. Міністер рільництва бар. Джованеллі приїхав в середу вечером до Львова. Тут на двірци повитали Єго Ексц. п. Намістник ґр. Андрей Потоцкий, шеф бюра президияльного п. Вячеслав Залеский, президент міста др. Малаховский і другі достойники. В четвер рано оглядав п. Міністер ботанічно рільничу стацию досьвідову, а відтак Дирекцию дібр і лісів державних, дальше т. зв. дім нафтовий, до котрого має бути перенесена Дирекция домен і лісів, а опісля в Галицкім товаристві господарскім, де Єго повитав презес товариства др. Козловский. Опісля навідав ся п. Міністер до бюра центрального заряду „Кôл-к рільничих“ а наконець о 11-ій годині поїхав до будинку Намістництва, де єму представляли ся репрезентанти властий. О пів до 2-ої години відбуло ся сніданє в Касині народнім, а опісля оглянув ще музей Любомірских, бібліотеку Оссолінських і музей Дідушицких. Вечером відбув ся в честь п. Міністра обід у Є. Ексц. п. Намістника.

Німці дуже невдоволені з того, що семінариї учительскі в Опаві і Тішині мають одержати паралельні курси ческі взглядно польскі. В справі сій має длятого приїхати до Відня депутация німецких послів із Шлеска та явити ся у президента кабінету. Із письма, яке одержав пос. Фр. Гоффман від міністра просьвіти дра Гартля, виходить, що правительство хоче конче завести паралельні курси і тим сповнити бажане Чехів і Поляків в справі образованя славяньских учителів на Шлеску. Після погляду міністра, установлене паралельних курсів єсть о много менше небезпечне для Німців як окремі славяньскі семінариї учительскі. Обаву, що паралельні курси станутъ ся лиш початком до зісловяньщеня семінарий, уважає міністер за безосновну. Німецка управа семінарий позістане і дальше. Крім того міністер по послідних демонстрациях не може і з тої причини відступити, бо се виглядало би на якусь слабість.

На послідній раді французкого кабінету предложив міністер для справ заграничних Делькассе зміст ноти висланої до Ватикану в справі єпископів з Діжону і Ляваль. Міністер жадає в тій ноті, щоби Ватикан відкликав письмо вислане до тих єпископів і грозить зірванем всяких відносин з Ватиканом.

Послідний замах динамітовий на всхідну турецку зелізницю зробив в Солуни велике враженє а жандармерия европейска завела зараз всілякі міри задля безпечности житя і майна людий. Нині на всхідних зелізницях в Македониї стоїть 11.200 узброених людий. Мимо того рух на тих зелізницях ослаб, бо сьвіт торговельний не має довіря до тих заряджень, котрі приходять звичайно по пригоді. „Poll. Corr.“ в дописи із Солуня старає ся успокоїти людий і доказує, що не можна сподівати ся нової ворохобнї а всї розпущені чутки о якихсь листах з погрозою до Валі'го, о заповіджених замахах в Солуни і т. д. суть зовсім безосновні. Мимо того від дня 13 с. м. заострено в Солуни всї міри осторожности. На рогах улиць стоять військові стійки а кінна і піша жандармерия їздить безустанно улицями. Доми Болгарів стоять під строгим надзором полициї; коло банків і консулятів стоїть варта а в ночи не вільно нікому виходити на улицю.

Анґлійці, як вже звістно, вибрали ся дня 14 с. м. з Дянце до Лясси. Дорога аж до столиці Тибету виносить 200 кільометрів а ґенер. Мекдональд має надію, що стане там дня 5 серпня. Кореспондент ґазети „Daily Mail“ Кендлер доносить, що анґлійска кольонна, машеру-

---

5)

Панна з почти.

(З німецкого — *Артура Ахляйтнера*).

(Дальше).

Кастуль вийшов майже запамарочений під новим враженєм; минула добра хвиля, заким міг усьвідомити собі те, що пережив. Гарні відносини між лікарем а селянами! Річна умова о два риньскі дає пакостним людям право кликати лікаря задля найсьмішнійших марниць в найдальші сторони. Мусить бути инакше! Доктор Обергумер постановив на другий раз не їти на таке покликане.

Але чи можна все знати, що хтось там кличе єго на збитки? Колиж старий товариш в скрутних початках своєї практики заключив справді сю дивовижну умову, щоби придбати собі пацієнтів, то чи єго заступник мусить також єї держати ся, скоро не хоче наразити товариша на численні процеси?!

Серед таких думок вибране зване молодому лікареви не являє ся вже таким рожевим, противно, оповилось тінями і вже закрадає ся до серця жаль, чому він не скористав з покликаня на клініку. Однак приречене заступництво мусить він серед всяких обставин видержати совістно.

І так мандрує Кастуль пригноблений до загороди в Еґльзе, де по словам післанця лежить наймит в пропасници. На всякий случай взяв із собою антіпірину та хініну і надіє ся доброго успіху, тим більше, коли недужий заже також порошки зладжені в оплатку. Втомлений довгою, важкою ходою прибуває на подвіре і з обережности питає заздалегідь, чи Еґльзевець не зробив случайно із старим лікарем угоди. Хазяїн заперечує, поводить ся як слід і дякує лікареви, що скоро прийшов, та може бідного наймита і виратує, бо всякі пробовані средства не помагали.

Лікар добув перешки і питає, де лежить слабий. Селянин показує на доволї простору, пекарску піч, котру сильно огріли.

— Що се значить?

— Та що, в середині лежить наймит і парить пропасницю!

Лікар станув як вкопаний. Але хазяїн відчиняє малі дверці до сушарні в печи і кличе:

— Іванку, вилази, дохтір прийшов!

Червоний як індик, майже засушений, напів удушений, вилазить наймит на верх, справдішний образ недолї, і ледви може держати ся на хитких ногах. Недужий киває ся і жалуєсь, що від випитого смоляного олію єму недобре.

Кастуля збирав сьміх, однак занадто було єму жаль бідолахи. Замовчує всякі докори і домагаєсь для недужого ліжка. Але слуга противить ся сему рішучо, бо господар не обовязаний до таких вибагів. Господар господарем, а слуга все слугою! На горі є комірка і ліжко; наймит дістане ся вже сам туди.

Лікар лиш глянув на немилосердного мужика, а відтак підпирає слабого, що хитає ся на ногах, веде єго горі сходами і кладе до ліжка

— Біг заплать! — шепче наймит тремтячими губами, серед дрожі.

Кастуль подає єму хініну в оплатках, однак недужий опирає ся; має в собі досить смоляного олію, от нехай лікар дасть єму чого против дрожі.

Лікар розгнїває ся і пояснює в грубий спосіб, що то средство усуває дрож. Сердитість зробила своє, наймит просить лікаря смирно, щоби не дав єму умерти, бо має ще новісенькі штани зі шкіри, котрі чейже мусить зносити.

Кастуль прикушує губи і ледви здержує ся від сьміху. Відтак обіцяв принести завтра напиточок і відійшов.

Під хатою жде на него хазяйка, щоби спитати, коли наймит стане опять до роботи, і лікар відповідає сердито, що се зависить від того, чи заряджене средство недужий зажие зараз.

— Так, так! — каже селянка і питає відтак, чи запалене горла небезпечне.

Лікар притакує і питає, чи хто може занедужав.

— Тілько діти сусіда!

— А ви маєте діти?

— Певно, девятеро!

— То уважайте, бійте ся Бога, щоби ваші діти не стикали ся з сусідскими, инакше небезпечна слабість перенесе ся до вашого дому!

— А, нема чого бояти ся! Доси заслабло

юча на Ляссу складає ся з 4 баталїонів, двох відділів кінної піхоти, двох батерий гірских, відділу пionірского, відділу скорострільної артилєриї і фурґонів. Тибетанцї поки що ставлять лиш слабий опір, але не думають зовсїм дивити ся на все спокійно. В передолинї Харолля стоїть їх мабуть 2000 і хотять ставити Анґлїйцям енерґічний опір. Дальший опір може мати лиш ті наслідки, що Анґлїя заострить условія мира.

З поля російско-японьскої війни наспіла не потверджена доси вість, після котрої армія ґен. Курокого машерує на Мукден. З Парижа доносять іменно: Аґентия Гаваса одержала з Москви слїдуючу телєґраму: Часопись „Русскій Лїсток" помістила депешу, після котрої **всхідна армія японьска ґенерала Курокого мала переломити бічну лїнію російскої армії. Японцї мають машерувати на Мукден.** Подібна вість наспіла з Мукдену і до Льондону. Кажуть, що в сторонах Ляояну веде ся вже від двох днїв завзята борба і Росияни змушені уступати ся, бо Японцї зі значними силами заєдно їх обходять.

Новинки.

Львів дня 23-го липня 1904.

— **Перенесеня.** Ц. к. Краєва Рада шкільна перенесла отсих заступників ґимн. учителїв: Фелїкса з Бродів до Самбора, П. Дубика з Дрогобича до Ярослава, Т. Костуха з Дрогобича до V ґимн. у Львові, Г. Ґаляса з Ярослава до V ґимн. у Львові, Ів. Турчиньского з IV до VI ґимн. у Львові, Ф. Ясевича з IV у Львові до II ґимн. в Ряшеві, В. Шнайдера з IV ґимн. у Львові до II в Ряшеві, Й. Крайника з V ґимн. у Львові до Ярослава, Я. Крупу з V ґимн. у Львові до II в Ряшеві, Ів. Музикаря з V ґимн. у Львові до Станиславова, Ів. Оржеховича із Станиславова до V ґимн. у Львові, М. Ктечковского, А. Матейка і дра Юл. Яворского з I до II ґимн. в Ряшеві, дра Г. Войміра з Ряшева до Бродів, Юл. Серафиновича з Ряшева до V ґимн. у Львові, Ст. Мороня з Ряшева до V ґимн. у Львові, К. Модичку з Ряшева до VI ґимн. у Львові, Е. Шлїнґера з Ряшева до VI ґимн. у Львові, П. Данилюка із Самбора до Дрогобича, Е. Тенчаровского із Стрия до Дрогобича, Ст. Марковского з Вадовиць до IV ґимн. у Львові, Й. Захару з III в Кракові до I ґимн. в Тернополи, Ів. Кмітовича з Подґужа до Н. Санча, А. Дудзїка з Н. Санча до Сянока, Йос. Ґавора з Н. Санча до I ґимн. в Тернополи, К. Маєвского з Н. Санча до Ясла, Ст. Шелеского з Н. Санча до I ґимн. в Тарнові, Ів. Рудковского з Бохнї до Бродів, Ф. Пенкалу з Бохнї до Сянока, Т. Сїкорского з Бохнї до Бережан, Ів. Коїма з I ґимн. в Тарнові до I ґимн. в Коломиї, Ф. Вомелю з ґимн. в Яслї до III у Львові, М. Войковского з I ґимн. в Тернополи для III у Львові, Ів. Гладишовского в Яслї для II ґимн. в Тзрнополи і Е. Левицкого з III ґимн. у Львові до I в Тернополи.

— **Посуха в Скалатщинї.** З Грималова доносять, що в тамтих околицях панує велика посуха і декотрі села не мають води. На примір Саджавки возять воду або з Товстого або з Ставок. Так було в р. 1864, а як в книгах церковних читаємо в записках, було так коло 1783 р. Рівнож через зимно і посуху нема сего року овочів, а декотрі громади як Красне і Саджавки, жиють виключно з овочів. Нпр. овочі вишень попримерзали, а потім посохли; на вишнях висять 4-цалеві китицї посохлї. В поли єсть сего року урожай досить гарний.

— **Страшна пригода** стала ся вчера в домі ч. 60 при ул. Шептицких. В домі тім мешкав кондуктор від зелїзницї, Вячеслав Маньчуковский зі своєю родиною. Вчера вечером сидїв він з жінкою в однім комнатї, а троє їх дїтий бавило ся в другій комнатї. Наймолодший син Евген, півтретялїтна дитина, вилїз в тім часї по лавочцї на вікно, видушив ручкою шибу і вихилив ся крізь отвір так дуже, що упав з другого поверха на подвіре. Родичі зачувши бренькіт шиби, вбігли до комнати, а побачивши нещасте, збігли чим скорше на подвіре, де бідна дитина лежала непритомна. Підчас коли матір заняла ся ратованем дитини, Маньчуковский вернув до помешканя, щоби убрати ся і піти до доктора. Ледви що увійшов до кухнї, як ражений апоплєксиєю упав неживий на землю. Маньчуковский, мужчина лїт 42, був від давна хорий на серце, а сильне зворушене стало ся причиною катастрофи. Прикликані лїкарі не могли вже привезти его до житя. Тїло помершого лишено дома, а дитину, котра дістала потрясеня мозку, відставлено до шпиталю. Можна собі увидїти розпуку бідної вдовицї, котра в так страшний спосіб стратила мужа і мусїла віддати до шпиталю дитину, котрої години також почислені.

— **Струсів погорів.** Вчера згоріла більша часть сего місточка. Згорів також великий млин обезпечений на 150.000 корон. Близших вістий о сїм огни ще нема. Говорять, що остала ся лиш часть місточка, де мешкають жиди.

— **Видїл Руского Товариства педаґоґічного** у Львові, розписує конкурс на принятє учеників до „Інститута під покровом сьв. О. Николая" на рік шкільний 1904/5. Приймати ся будуть ученики середних шкіл, синів членів Руского Товариства педаґоґічного. До поданя долучити треба: 1) метрику хрещення ученика, 2) сьвідоцтво шкільне з послїдних двох курсів, 3) деклярацию що до місячної заплати, котра виносить 40 кор., 4) 2 кор. на видатки кореспонденцийні, 5) хто не єсть членом Руского Тов. педаґоґічного, 2 кор. на вписове і вкладку річну до того товариства. Всякі поданя адресувати треба до видїлу Руского Товариства педаґоґічного у Львові, ул. Театиньска ч. 19, на руки настоятеля інститута проф. Стефана Федева. В склад комітету, занимаючого ся веденем дїл Інститута входять на рік 1904/5: о. крилошанин Іван Чапельский, проф. Ілия Кокорудз, др. Антін Хомин, др. Стефан Федак, о. катех. Леонїд Лужницкий і Кость Паньковский. Інститут дає своїм вихованкам: а) помешкане, харч, опал, сьвітло, послугу, пра-

---

там що йно двоє, третє я бачила ще вчера, як бігало.

В сьвятій ревности спішити із серум на поміч навіть там, де єї не домагають ся, біжить доктор Обергумер до сусїдної загороди, до Енґельгарта так поквапно, що наляканий господар питає, де горить.

— Ваші дїти захорували на дифтерию? — питає доктор Обергумер.

— На що?

— Ну, на запалене горла!

— Так!

— Заведїть мене скоро до дїтий! Як не буде за пізно, то їм поможу!

— Ах, так! Ви може „помагач"? Ну, не гнївайте ся, але я уважаю вчених дохторів ні за що! Ми робили вже оклади з живими раками, стрільничим порохом і свиньским салом, і по цирулика післали; він прийде якраз добре, бо тепер лежать всї троє дїтий, то принайменше прихід оплатить ся, і всї троє нараз може оглянути.

— Чоловіче, ви збожеволїли?! Тут ходить о житє ваших дїтий! А ви говорите про оплатність цирулика! Се проступок і гріх? Чи ви нас вчених людий за що маєте або ні, то менї байдуже! Але де жертвує ся поміч, треба брати! Впрочім се вас не буде нічо коштувати!

— Так? Нічо — се инша річ! Ну, то загляньте! Так зле оно не буде!

В супроводї байдужного Енґельгарта входить молодий лїкар до темної комнати. При ліжочку вже харчачого хлопця сидить заплакана та згорювана мати, котрої серце прочуває добре страшну небезпеку. Віддих инших дїтий переходить також вже у свист. Кастуль слухає і знає той звук. При оглядинах сейчас певнив ся, що має до дїла з дїйстною дифтериєю, і зворушений добуває швидко інєкцийний апарат, наповнює сикавку найсильнїйшою довою серум і вкладає до неї шпеник. Готовий до дїла потїшає матір, що може при божій воли ще поможе інєкция.

Нагло кладе ся на рамени лїкаря тяжка, мозолиста рука мужика, котрий і питає непривітно:

— Що ви починаєте з хлопцем?

— На Бога, лишіть мене, небезпечність дуже велика!

— До чого той струмент?

— Мушу впризнути, бо через інєкцию....

Лїкар не може докінчити; недовірчивий Енґельгарт відтручує его брусовато від ліжка і велить єму сейчас з хати та подвіря забрати ся, инакше зробить ужиток з домового права.

— Своїм мантїйским струментом можеш котів мучити, а не дїтий честного верховинця! — сказав на прощане.

З лоскотом замикають ся за лїкарем двері. В очах доктора Обергумера виступили слези, а в ушах свистїв заєдно віддих недужих дїтий. Нелюд в батьку! І чує Кастуль виразно, як селяни в серединї відмовляють смертні молитви.

Лїкар на дворі викинений за двері, а в серединї дїти, що борють ся із смертию!

Отираючи слези, Кастуль відійшов від місця нерозуму.

Найблизші відвідини по більше як одногодинній дорозї припадають для Гохляйтнера під скалою. На картцї стояла в боку замітка: „Що день дві ложки електуарію!" Звичайні бабскі средства з латиньскими іменами. Доктор Обергумер дальше навіть не читає. Однак оглядини здивували его; у Гохляйтнера, чоловіка в глубокім віцї, що рідко западає на горячкову недугу, ствердив пропасницю з усїми послїдовними фазами і тому треба сейчас розпочати ратунок. Однак селянин до всїх его питань відносить ся з такою байдужностию, що лїкар мимохіть кличе:

— Так по що ви властиво післали по лїкаря?

— Та я волїв би лишити ся при дохторі від худоби, але можу заплатити також дохтора від людий.

— Коли так, то не хочу вам докучати! Може порадить вам також тирольский знахор Сімерль.

— Не гнївайте ся, панцю! Але Сімерль поміг вже тілько людям і худобі, що я не потребував би стидати ся, коли б він і менї „радив"!

— Чи ви хочете лїчити ся з пропасницї?

— Нї!

— Чоловіче, через свою уперту голову можеш попасти в тяжку слабість!

— Моїй головї не шкодить нічо, она не є ніяка благородна частина!

— Добре! Отже маєте лїк приписаний старим доктором!

— Що там простий бабский лїк? Єго можна купити від кождого Цілєртальця, що носить олїй по хатах! Нї, дохторе, таких лїків Гохляйтнер не приймає!

— Як хочете, ґаздо! Єго зладив не якийсь Тиролець, але старий доктор; а до того зовсїм електуарію.

— А прецїнь є ще щось лїпшого! Дайте менї! Може маєте лїпше средство, щось, що стоїть в цїнї висше: мене на се стати!

Кастуль мусїв усьміхнути ся, та чванливість навіть на постели недугого, що торгує з медицинами, бавить его. Але чому на се не згодити ся, коли мужик хоче так а не инакше? Головне чейже дїло: успіх лїченя. Доктор Обергумер виголошує до мужика довшу промову, мереплїтану многими латиньскими цитатами, котрі імпонують упертому пацієнтови, і захвалює против пропасницї дорогу хінїну, на котру можуть собі позволяти лиш дуже „тяжкі" (богаті) люди.

— Принеси менї фунт сего лїкарства, я заплачу! — кричить Гохляйтнер.

— Добре! Нинї маю при собі лиш малу прібку. Але що хінїна дорога, то має гіркий смак, а сего не зносять бідаки!

— Так! Як то зараз пізнати, хто не має гроший! Я також волю солодку медицину. Але возьму вже й гірку, скоро она дорога, знаєш, дохторе, така, якої приміром наймит не може мати задля високої цїни!

Серед такої хитрої розмови Кастуль завдає упертому мужикови хінїнові пастильки і склянку гіркої води.

не за доплатою 1 кор. місячно; б) доставляє їм — о скілько на се дозволять фонди — книжок і приборів шкільних; в) управляє їх вихованєм, старає ся о добре домашне і товариске поведенє; г) улекшує їм науку шкільну і наглядає ві під доглядом домашних сталих директорів; д) доставляє вихованкам нагоду придбати инших відомостий, теоретичних і практичних. Час вносити подання о принятє визначує ся до дня 10 н. ст. серпня 1904.

— **Конкурс.** Виділ тов. „Руска Бурса в Тернополи" розписує конкурс на принятя 120 питомців до бурси на рік шкільний 1904/5 під слідуючими условями: 1) Батько (опікун) петента мусить бути членом тов. „Руска Бурса в Тернополи". 2) Батько (опікун) петента має виставити письменну декларацию, що зобовязує ся платити точно з гори умовлену оплату за сина. 3) Оплата за ціле удержанє (помешканє, харч, поміч в науці, услуга, пранє) виносить 30 К. Біднійші, що предложать сьвідоцтво убожества, можуть бути принятими за низшою оплатою, не меншою однакож від 17 К. 4) Кождий питомець мусить бути зовсім здоровий, що потвердять оглядини лікарскі з початком року шкільного. 5) При вступі зложить кождий принятий питомець одноразовий даток на інвентар в сумі 4 К. Кождий принятий питомець має привезти з собою відповідну скількість біля, одіня і обуви. Питомцям не буде вільно мати поза бурсою ніякого занятя. Подання просить ся посилати на адресу: о. Петро Патрило, Руска Бурса, Тернопіль найдальше до 10 серпня 1904. До подання долучити треба: 1) сьвідоцтво шкільне, 2) декларацию, 2) сьвідоцтво убожества.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 22 липня. Одна з тутешних місцевих кореспонденций доносить, що Цісар Франц Йосиф виїде дня 30 с. м. до Марієнбаду, щоби зложити візиту королеви Едвардови анґлїйскому, котрий приїде там на курацию. Візита буде тревати лиш кілька годин.

Льондон 22 липня (Бюро Райтера). Розійшла ся чутка, що Японцї заатакували вчера сильно Порт Артур.

Льондон 22 липня. Військова експедиция до Тибету стрітила лиш слабий опір і перейшла через передолину Хароллє. Табор станув лиш на 92 миль від Лясси. Страти Анґлійців лиш не значні.

Льондон 22 липня (Бюро Райтера). Після листу, який наспів з Ночвану, комендант російскої лоди торпедової, котра там заплила, подав до відомости, що в заливі Печілї поцїлив случайно торпедом анґлійский пароход. Єсть здогад, що розходить ся тут о пароход „Hipsang".

Льондон 22 липня. Daily Telegraph доносить з Мукдену під датою 19 с. м. Від двох днів веде ся сильна борба, котра тревае все ще дальше. Японцї зі значними силами і з великою хоробростию заатакували Росиян, котрі боронили ся знаменито. Фактичною причиною, що Росияни поступали ся взад, було то, що Японцї зачали їх обходити від всходу. Доносять о великих стратах. Згадана ґазета додає, що повисшу телеґраму мабуть обкроїла російска цензура.

Петербург 22 липня. (Урядово). Куропаткін телеґрафує до царя: Вчера (20 с. м.) не настали віякі важнїйші зміни на теренї операцийнім. В ночи з 19 с. м. відділ стрільців і козаків напав на передні сторожі японьскі в селї Кудянса на 16 кільом. від Такван; 21 Японців пробито баґнетами. Часть японьскої передної сторожі втекла в гори, де впала на огонь російской компанії. Судячи по мундурях були то вояки належачі до 4 полку ґвардиї. По нашій стороні один вояк погиб а 4 ранених.

Вертаючи домів, чує Кастуль щось як докір совісти, що корнстує ся хитрощами, незгідними з лїкарскою честию і доброю славою. Коли упертий пацієнт не хоче помочи анї медицини, так полишити єго власній судьбі. Вправдї тут діло стоїть инакше: Кастуль є лиш заступником і мусить для старого товариша виконувати практику витоптаними дорогами. „Для себе я нїколи не практикував би в той спосіб!" говорить до себе лікар. Відтак він зітхнув: до власної практики ще далеко!

Втомлений прийшов під вечір до дому, де по думці матери дожидала єго дуже важна звістка. Ігумения женьского монастиря Санкт-Афра в долині прислала просити старого доктора, що був монастирским лікарем, щоби завтра прийшов, як звичайно що пів року, пускату у каноніс кров.

В заступництві старого лїкаря мусить Обергумер підняти ся тої задачі. „Що за честь!" думає мати, котра бачить улюбленого сина вже домовим лікарем монахинь і благає єго добре пильнувати щастя, та не попсути єго новомодним лїченєм і тим подібним. Кастуль знеохочений не богато зважає на бесїду матери і незабаром удає ся на гору до своєї комнатки.

На другий день мандрує молодий лікар в почутю своїх обовязків як заступник до Санкт-Афра в долинї і оповістившись наперед, представляє ся ігумени. Мала, закутана дама приймає єго в гостиниці, яку сильні штахети з веліза, закрашені на біло, переділяють на дві половини. За розмовною сіткою стоїть ігумения, що наглядно боре ся з якимсь рішенєм. Молодий заступник видає ся монахини невідповідним, се пізнає Кастуль від разу, і щоби улекшити їй відмову, замічає, що може лїпше було-б заждати до повороту старого доктора і відложити пусканє крови, котре, мимоходом сказавши, є средством перестарілим і наукою давно залишеним. Тою заміткою Кастуль осягає якраз противне: стара ігумения домагає ся з усею рішучостию переведеня загального пусканя крови, бо се до нинїшного дня давний, сильно принятий звичай а до того нинї настає місяць.

— А так, місяць! — каже лікар з легкою іронією в голосі.

— Так, пане! Місяць має своє значінє, про яке молоді люди часто не мають поняття.

Кастуль приймає колючку легким уклоном.

Ігумени вже майже рішає ся відправити молодого заступника, єго незнанє місяця може лиш пошкодити. Однак привичка і давний звичай домагали ся свого і остаточно Кастуля попрошено війти до салї недужих.

Монахині і сестриці до послуги дожидають лїкаря з відкритим раменем. Кастуль бере пускальце до рук і велить одній слузї станути біля себе з мискою. Але зараз при першій монахини стала ся по думці ігумени нечувала перепона. Доктор Обергумер пізнає на перший погляд, що монахиня терпить на блїдачку і з тої причини виключає єї від операциї.

Ігумения не може найти віддиху та слів, несподїванка за велика! Лїкарска відмова, опозиция против настоятельки монастиря, се нечуване! Коли она приказує, має слухати всьо, навіть монастирский лїкар.

Вкінци находить настоятелька слова, щоби висказати своє обуренє. Однак лікар стоїть при своїй відмові і заявляє коротко, що пущене крови тій монахини пошкодить. Відтак іде від одної женщини до другої і виключає ще кілька монахинь від операциї.

— Пане, сего за богато! Тут в монастири приказую я! — верещить обурена ігумения.

— Яко заступник монастирского лїкаря в лїкарских дїлах рішаю я! — відповідає доктор Обергумер і просить дотичні монахині віддалити ся.

Налякані женщини утїкають чим скорійше, остають ся лиш призначені до пусканя крови під наглядом блїдої як крейда настоятельки.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Залїщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої неділї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Агенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

НАВОЗИ ШТУЧНІ

поручає Перше галицке Товариство Акцийне **для промислу хемічного** (давнїйше Спілка командитова Юлїя Ваnґа) **у Львові, ул. Костюшка ч. 10. — ВИРОБИ ВЛАСНІ.**

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клґр. **лиш 6 корон** franco. Вода медова найлїпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесальского о медї варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. Іванчани.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Агенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция ся принимає також пренумерату за всї дневники краєві і заграничні.

Дійство найлїпшим зі всїх средств, уживаних доси до праня льняного і бавовняного біля, як мило сода, порошок і т. п., є Шіхта ново-винайдений

Екстракт до праня і мочення

Марка

„Похвала господинь“

Прикмети: 1. Скорочує до половини час потрібний до праня. 2. Зменшує роботу до четвертої части. 3. Уживане соди стає злишне. 4. Біле є чисте. 5. Для рук і для біля є зовсїм нешкідливий, за що ручить підписана фірма. 6. Є дешевший своєю незвичайною видатностию від всяких инших средств до праня.

По одній пробі являє ся той екстракт для кождої господинї і прачки необходимим.

Дістати можна всюди.

Полїсюк і Патрах
в Стрию

поручають свої правдиві стрийскі

КОСИ

з сріблистої стали, заосмотрені охоронною маркою **„сїчкарня“**. Коси визначають ся незвичайною легкостию і подвійним патентованим гартом, так що перевисшають вироби инших фабрик. Коси зладжені в формах уживаних в краю і довільній довжині і коштують:

цм.	60	65	70	75	80	85
К	1·80,	1·90,	2,	2·10,	2·20,	2·30
цм.	90	95	100	105	115	
К	2·40,	2·60,	2·80,	3,	3·40.	

За всї повисші прикмети наших кіс приймаємо ґарантию.

Видання

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. І. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. І. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брячанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірош: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Гете-Франко: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка істория педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. І., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олімпія 40 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзіньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки**: Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповідання** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***А. Кримский**: Переклади 40 с., опр 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок**: оповідання І. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка**: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалів Стефан**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, І. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповідання М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, І. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповідання по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки**, Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).